Τριήμερη Απεργία στην Άμαζον της Μαδρίτης: Όταν η εργατική τάξη αντιμετωπίζει τον πιο πλούσιο άνθρωπο του κόσμου

Attack στην ανεργία και την επισφάλεια

Αναδημοσιεύουμε τμήματα άρθρου της Izquierda Diario («Εφημερίδα της Αριστεράς», ισπανικό τμήμα) για την απεργία 72 ωρών στην αποθήκη της πολυεθνικής Άμαζον στο Σαν Φερνάντο ντε Ενάρες της Μαδρίτης. Μια σημαδιακή απεργία, που δείχνει το δρόμο του ηρωικού ταξικού αγώνα απέναντι στους μονοπωλιακούς γίγαντες. Εκεί οι εργάτες στο Ισπανικό τμήμα της Άμαζον, με την ταυτόχρονη οργάνωση απεργίας στην Γερμανία αλλά και στήριξη από πολλές άλλες χώρες του κόσμου, τα έβαλαν με τον πλουσιότερο άνθρωπο του κόσμου, τον Τζεφ Μπέζος, δείχνοντας πως η εργατική τάξη που παρουσιάζεται ως «αδύναμη» ή και «ανύπαρκτη», Δαβίδ για κάποιους στη σύγχρονη παγκοσμιοποιημένη πραγματικότητα, μπορεί να τα βάλει με τους Γολιάθ του καπιταλιστικού συστήματος.

μετάφραση: Βαγγέλης Μόσχος

Η απεργία στην Άμαζον της Μαδρίτης, ξεκίνησε την περασμένη Δευτέρα, ως απάντηση των εργαζομένων στην προσπάθεια της επιχείρησης να επιβάλει μια νέα σύμβαση που επιτίθεται στους μισθούς και στα δικαιώματα των εργαζομένων, μετά από τρεις μήνες διαπραγματεύσεων με τα συνδικάτα που δεν καρποφόρησαν.

Η “Prime Day” της Άμαζον είναι μια από τις πιο κερδοφόρες ημέρες του χρόνου για την εταιρία ηλεκτρονικού εμπορίου μαζί με την “Black Friday” του Νοεμβρίου. Για αυτό η ημέρα αυτή επιλέχθηκε στρατηγικά από τους εργάτες, για την οργάνωση τριήμερης απεργίας στη μεγαλύτερη αποθήκη της Ισπανίας.

Το περασμένο έτος, κατά την διάρκεια της “Prime Day”, η αποθήκη MAD4 διακίνησε σχεδόν ένα εκατομμύριο δέματα. Στην αρχή της εβδομάδας αυτής, η εικόνα ήταν πολύ διαφορετική: τα φορτηγά ήταν παρκαρισμένα και άδεια, και υπήρξε ελάχιστη μεταφορά εμπορευμάτων. Οι εργάτες της Άμαζον είχαν ήδη οργανώσει μια πολύ δυναμική απεργία στις 21 και 22 Μαρτίου, πετυχαίνοντας μια πρωτοφανή συμμετοχή της τάξης του 95% σε αυτήν. Στην τριήμερη απεργία του Ιουλίου η συμμετοχή κινήθηκε στο 80% στο μόνιμο προσωπικό, ενώ βέβαια είχε αρκετά χαμηλότερη συμμετοχή στους επισφαλές και εργολαβικό προσωπικό, το οποίο απειλήθηκε με απολύσεις και κυρώσεις από την εργοδοσία.

«Οι 72 ώρες της συνεχόμενης απεργίας χρειάστηκαν πολλές ώρες οργάνωσης και συνεργασίας όλων των εργαζομένων, για να μπορέσει να πραγματοποιηθεί αυτός ο θρίαμβος», δήλωσε ο Μαρκ Μπλανές, αντιπρόσωπος της CGT (σ.σ.: ταξικό συνδικάτο με αναρχοσυνδικαλιστική παράδοση), στην Επιχειρησιακή Επιτροπή της Άμαζον.

Η «Prime Day” είναι μια από τις μεγαλύτερες μέρες πωλήσεων για την Άμαζον παγκοσμίως, αλλά «από την αποθήκη του Σαν Φερνάντο ντε Ενάρες τουλάχιστον, δεν είχαν την δυνατότητα να πάρουν σχεδόν καμία παραγγελία», προσθέτει ο Μαρκ. «Γνωρίζουμε ότι οι πελάτες διαμαρτύρονται γιατί δεν παραλάμβαναν τα δέματα που παραγγείλαν, επομένως αναιρείται η πολιτική της έγκαιρης παράδοσης στον καταναλωτή που στηρίζει η Άμαζον, δίνοντας μας τη δυνατότητα να θεωρήσουμε το κάλεσμα επιτυχημένο».

Αλλά η κολοσσιαία Άμαζον δεν είναι ένας εύκολος αντίπαλος για να ηττηθεί και η εργατική ενότητα τόσο στην Ισπανία όσο και διεθνώς είναι το κλειδί της νίκης. Αυτή είναι η ανάγνωση του Μοϊσές Φερνάντες Ρίκο, πρόεδρο της επιχειρησιακής εργατικής επιτροπής και συνδικαλιστή της CGT ο οποίος υποστηρίζει ότι *«δεν μπορούμε να επιτρέψουμε στις πολυεθνικές να συνεχίζουν ακάθεκτες».*

Για τον Μοισές, ο αγώνας στην Άμαζον είναι «ένα κίνημα που παγκοσμιοποιείται, η αρχή ενός νέου διεθνούς συνδικαλισμού», ακριβώς με τον ίδιο τρόπο που λειτουργούν οι πολυεθνικές. «Με αυτόν τον τρόπο, θα μπορέσουμε να ενισχύσουμε τις συνθήκες τον εργαζομένων σε όλων των κόσμο», προσθέτει με αυτοπεποίθηση.

Ένας άλλος εργαζόμενος της Άμαζον, ο Μάιτε, επίσης υποστηρίζει ότι *«η απεργία ήταν επιτυχημένη»*, όμως η χαρά του αγώνα δεν αντικαθιστά το μίσος για την καταστολή που υπέφεραν οι απεργοί την Τρίτη το απόγευμα από την Εθνική Αστυνομία, η οποία στάθηκε από την κυβέρνηση του PSOE (σ.σ. το κυβερνών «Σοσιαλιστικό» Κόμμα Ισπανίας, αντίστοιχο του ΠΑΣΟΚ), σαν πιστό σκυλί της επιχείρησης.

Ο ίδιος καταγγέλλει *«την επίθεση της αστυνομίας η οποία κατέστειλε τον αγώνα, δεν επέτρεπε την ενημέρωση των εργαζομένων, δεν επέτρεπε τα οχήματα εργαζομένων να σταματήσουν για να τους ενημερώσουμε, επιτέθηκε βίαια σε συντρόφους, ο ένας εκ τον οποίων βρίσκεται με τραύματα στο πρόσωπα, άλλοι σύντροφοι χρειάστηκαν να πάνε στο νοσοκομείο ενώ γίναν πολλές συλλήψεις».*

Συνδικάτα και οργανώσεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς της Ισπανίας, και η εφημερίδα Izquierda Diario βρέθηκαν στις πύλες της αποθήκης σε αλληλεγγύη από την πρώτη στιγμή του αγώνα, δυναμώνοντας την ταξική οργάνωση.

Το πολυεθνικό μονοπώλιο της Άμαζον

Η Άμαζον διαθέτει ένα δίκτυο logistics σε όλο τον πλανήτη. Έχει περισσότερα από 80 μέγα καταστήματα σε μια σειρά χωρών (μερικά εκ των οποίων έχουν το μέγεθος ποδοσφαιρικό γηπέδου), συγκεντρώνει ένα στοκ εκατομμυρίων προϊόντων, από οικιακές συσκευές σε τροφή, οι οποίες αποστέλλονται σε μικρό χρονικό διάστημα σε κάθε γωνιά του κόσμου.

Ως κομμάτι των επιχειρήσεων της «νέας οικονομίας» η Άμαζον πουλάει το παραμύθι ότι το «μυστικό της επιτυχίας της» βρίσκεται στην δημιουργικότητα του Τζεφ Μπέζος, στο «επιχειρηματικό πνεύμα του» ή στην ενσωμάτωση της ρομποτικής στον κλάδο των logistics. Αυτό που κρύβει πολύ καλά αυτό το παραμύθι, είναι ότι η Άμαζον δεν θα μπορούσε ποτέ να λειτουργήσει χωρίς τους εργαζομένους της, και έχει πολλούς!

Η Άμαζον απασχολεί πάνω από 560,000 εργαζομένους παγκοσμίως σύμφωνα με τα στοιχεία της ίδιας της επιχειρήσεις, συμπεριλαμβάνοντας εργαζομένους σε κέντρα αποθήκευσης, εξυπηρέτηση πελατών και τμήμα πληροφορικής. Στη Γερμανία εργάζονται 24,000

εργαζόμενοι, ενώ στο κέντρο MAD4 του Σαν Φερνάντο ντε Ενάρες όπου διεξήχθη η απεργία, εργάζονται 1800 εργαζόμενοι, μόνιμοι και συμβασιούχοι.

Η επιχείρηση χρησιμοποιεί τη διεθνή της δικτύωση για να αποκτήσει σχετικά πλεονεκτήματα στην εκμετάλλευση της εργασίας. Για παράδειγμα ένας εργαζόμενος στην Πολωνία κοστίζει λιγότερο από το ένα τρίτο ενός στη Γερμανία για την ίδια εργασία. Επιπρόσθετα, το ποσοστό των συνδικαλιζομένων σε αυτή τη χώρα είναι μικρότερο και η εργατική νομοθεσία κάνει την οργάνωση απεργιών δυσκολότερη. Η Άμαζον έχει εγκαταστήσει κέντρα σε πολλές πόλεις της δυτικής Πολωνίας, δίπλα στα σύνορα με τη Γερμανία: τροφοδοτεί την γερμανική αγορά (τη δεύτερη μεγαλύτερη για την επιχείρηση παγκοσμίως μετά τις ΗΠΑ) με κόστη Πολωνίας. Και όταν τα γερμανικά συνδικάτα απεργούν, όλες οι παραγγελίες μεταφέρονται στην Πολωνία, κάνοντας ανίσχυρους του Γερμανούς εργαζόμενους.

Η διεθνής εργατική τάξη και η δύναμη της πανευρωπαϊκής απεργίας

Μπορεί η Άμαζον να έχει εξαπλωθεί παγκόσμια, όμως η εργατική τάξη είναι ήδη εξαπλωμένη και ανακαλύπτει νέους τρόπους αγώνα για να αντιμετωπίσει την κατάσταση.

Τον τελευταίο μήνα του Νοεμβρίου διεξήχθησαν ταυτόχρονες απεργίες στη Γερμανία, την Γαλλία και την Ιταλία κατά τη διάρκεια της «Black Friday» του Νοεμβρίου. Κατά τη διάρκεια της τωρινής τριήμερης απεργίας στην Μαδρίτη, οργανώθηκαν απεργίες σε επτά κέντρα της

Γερμανίας και αγωνιστικές δράσεις στην Πολωνία. Σύμφωνα με το γερμανικό συνδικάτο Ver.Di, την Τρίτη συμμετείχαν στην απεργία 2,500 με 3,000 εργάτες στην Γερμανία.

Αντιπρόσωποι από πολλές Ευρωπαϊκές χώρες εργάζονται για να προωθήσουν τον διεθνή συντονισμό εδώ και αρκετούς μήνες: αντιπρόσωποι από την Επιχειρησιακή Εργατική Επιτροπή της Μαδρίτης ταξίδεψαν για να βρουν τους συναδέλφους τους στην Ιταλία, την Γερμανία και την Γαλλία αρκετές φορές μετά την απεργία του Μαρτίου. Η ιδέα μιας ενισχυμένης «Ευρωπαϊκής Απεργίας» παραμένει ως στόχος.

Η αστυνομική καταστολή στις πύλες της αποθήκης της Άμαζον την Τρίτη, με το αποτέλεσμα δύο συλλήψεων και πολλών τραυματισμών, γύρισε μπούμερανγκ για την Άμαζον: εκατοντάδες χιλιάδες σε όλων των κόσμο διέδωσαν εικόνες στα κοινωνικά δίκτυα, με την αστυνομία να χτυπάει τους εργάτες. Οι απεργοί έλαβαν μέσα σε λίγες ώρες μηνύματα αλληλεγγύης από όλον τον πλανήτη, κάτι που τους έδωσε μεγάλη δύναμη για τη συνέχεια του αγώνα.

Η Άμαζον είναι ένας καπιταλιστικός γίγαντας πολύ δύσκολος για να ηττηθεί, αλλά οι εργάτες συγκεντρώνουν εμπειρίες και συμπεράσματα και κερδίζουν όλο και μεγαλύτερη υποστήριξη σε αυτόν τον αγώνα, από άλλους κλάδους εργαζομένων και χιλιάδες καταναλωτές. Μέσα από την ταξική πάλη, μπορούν να κατανοήσουν το εύρος της δύναμης τους, να αντιληφθούν τον εαυτό τους ως μια διεθνή τάξη που μπορεί να αμφισβητήσει την εξουσία των καπιταλιστών, ακόμη και του πιο πλούσιου καπιταλιστή του κόσμου, όπως ο Τζεφ Μπέζος.

Πηγή: izquierdadiario.es

attack.org.gr